

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 3

JULI 1966

21. ÅRG.

BOLDKLUBBEN „FREM“S

80 AARS

1886

Jubilæum

17 JULI

1966

80 ÅR

Det er kun naturligt på „FREM“s 80 års fødselsdag at standse op et øjeblik og kaste blikket tilbage på den svundne tid.

Ved klubbens 50-, 60- og 75-års fødselsdage blev der udarbejdet festskrifter, og nogle vil måske blive skuffede over, at der ikke ved denne lejlighed kommer noget; men dels er det en bekostelig ting, og dels er det vel lige tæt nok på festskriftet fra 1961.

For at fødselsdagen ikke skal gå helt ubemærket hen, vil vi her i Medlemsbladet i store træk omtale nogle af de ting, som er minder for nogle og nyt for andre.

Da nogle unge mennesker i 1886 enedes om at danne en boldklub, havde ingen af dem sikkert drømt om, at fodbold fremover ville tage en så rivende udvikling, som tilfældet er blevet. Dengang regnede man det nærmest som pjat, at voksne mennesker rendte rundt og sparkede til en bold. Heldigvis fandtes der dog fremsynede mænd, der kunne se, hvad denne herlige idrætsgren ville komme til at betyde for ungdommen fremover, og vi skylder disse pionerer megen tak.

Fra en ganske spæd begyndelse og under vanskelige forhold på Blegdamsfælleden voksede „FREM“ støt og har siden århundredskiftet hørt til blandt de største og førende boldklubber i landet.

Det var et stort spring, da klubben i 1905 flyttede fra Blegdamsfælleden til banerne på Enghavevej, hvor man fik foden under eget bord. I 37 år boltrede Vesterbros ungdom sig her, og man kan vel nok sige, at her på Enghavevej konsoliderede „FREM“ sig til den storklub, vi kender i dag.

Efterhånden blev der også for trangt her, og man måtte se sig om efter større og bedre forhold, og i 1942 havde vi den glæde at indvie anlægget i Valby Idrætspark. En meget stor andel i dette fremskridt havde vor daværende og mangeårige formand Julius Andersen. Desværre nåede han ikke at overvære indvielsen af det anlæg, han havde lagt så mange kræfter i.

Klubben har i årenes løb fostret

mange store spillere og haft mange strålende hold og var vel nok en lang årrække landets populæreste, og man kunne næsten være sikker på, at „Parken“ var tæt besat, når de tværstribede skulle optræde. I vore drengeår drømte man sig til at være en „Sophus Hansen“ eller „Sophus Krølben“ – senere kom „Pauli“ til og forøgede populariteten til det helt fabelagtige – ja, i det hele taget var vel nok de hold, vi havde fra begyndelsen af trediverne og til midt i fyrerne de stærkeste og morsomst spillende – med farverige forwards, der kendte vejen til modstandernes net, og det var lige noget, der faldt i publikums smag, så det var ikke så underligt, at folk ved flere lejligheder sprængte portene for at se de tværstribede. Herom skriver Lundberg i vort jubilæumshefte i 1961, og jeg kan ikke dy' mig fra at bringe et par udsnit af denne artikel. Lundberg skriver bl. a.:

– Vi havde et godt hold – vi var i pokalfinalen, og vi var favoritter, men det var altså mod „FREM“, og det har alle dage været en farlig sport at være favorit mod „FREM“, og især når „Parken“ var stoppet til sidste plads – så havde man en tydelig fornemmelse af, at de 36.000, der var plads til, var Frem'ere, og at de 6000, der var lukket ekstra ind og hang på plankeværk og stolper, også var Frem'ere, medens de 5000, der stod udenfor, nok var AB's publikum. Det gik, som det måtte gå – vi førte 2-0 og fik klø med 7-2 af 42.011 jublende Frem'ere (pokalfinalen 1946).

En sådan anerkendelse af en skattet modstander kan jo kun glæde og opmuntre til nye bedrifter.

Mange strålende sejre er vundet i årenes løb, og alligevel undrer det, at „FREM“ kun har været dansk mester 7 gange i de forløbne 80 år – sidste gang var i 1944, og det ville jo live gevaldigt op, hvis vore unge mennesker snart ændrede på dette forhold. Det ser jo desværre ud til, at det heller ikke i jubilæumsåret skal lykkes at komme helt til tops.

Der var mange ting, man kunne drage frem. Men vi må i denne forbindelse henvise til jubilæumsskrifter-

ne og her beskæftige os lidt med, hvordan det er gået siden 75 årsdagen.

På det tidspunkt spillede vi for første gang i „FREM“s historie i 2. division, og det tog 3 år, inden det lykkedes os i 1963 at vende tilbage til landets fineste række, hvor vi fortsat håber at forblive. Det var lidt svært at vende tilbage, og allerede det første år var vi ved at snuble, men klarede frisag ved sejr over Vejle i den sidste kamp, og i den følgende turnering i 1965 gik det os meget bedre – ja, vi var en overgang mellem favoritterne til mesterskabet. I den sidste ende viste det sig dog, at vi endnu ikke var gode nok, og vi sluttede på en pæn 4. plads.

Her i 1966 er der vel ikke så meget at råbe hurra for – 9 point i 9 kampe og en score på kun 12 mål mod 10 er jo ikke det store sus; men vi håber jo på, at holdet til efteråret, hvor vi skal spille 13 kampe, forbedrer stillingen væsentlig, således at vi i 80-året kan nå frem til en placering i den bedste halvdel.

I den ny danmarksserie klarer vi os hæderligt, – man havde vist ellers sat næsen op efter noget bedre, og de første 3-4 kampe gik også strålende, modstanderne blev sendt hjem med nederlag, men derefter gik holdet i stå og befinder sig nu på en 3.-4. plads, og udsigten til at vinde rækken er vist ikke særlig stor. Og dog håber man til efteråret, at holdet tager mere håndfast på sagerne og viser de andre, hvor skabet skal stå. Den halvsloje indsats på det sidste leder tanken hen på den artikel om afbud, som spilleudvalgsformanden har skrevet andetsteds i bladet. – Nå, det var et lille hjertesuk, og det kan jo være, at stillingen er anderledes lys, når året er omme.

I ungdomsafdelingen er det vel vore ynglinge, der i de senere år har gjort sig mest bemærket – KBU-mester og dansk mester i 1960 – KBU-mester i 1965 og i finalen om det danske mesterskab. Desværre tabte vi denne finale mod B. 1901, men alene det at nå så langt er en fin præstation, og da vore ynglinge også i år viser fine takter, er der håb om, at der er farlige og målhungrige forwards på vej til vort 1. divisionshold.

Der kunne nævnes mange ting endnu, men som tidligere nævnt må vi henvise til jubilæumsbøgerne. A propos disse ved jeg, at der endnu findes et mindre oplag i klubben af 75 årsheftet, hvis det har interesse for nogen. Det koster 5 kr.

P. M.

Spilleudvalgsformanden

har ordet -

Der er desværre kommet en kedelig vane ind i klubben, og det er de mange afbud – ikke afbud som sådan, for det er jo i orden, men det er alle de *unødvendige afbud* – og endnu dårligere: dem, der bliver væk uden afbud. Det er det ringeste, man overhovedet kan.

At vi til en kamp på egen bane ikke kan stille mere end 7 mand er så ringe, at vi ikke kan være det bekendt, og fortsætter denne tendens, må vi tage op til overvejelse at trække et hold ud af turneringen.

Men hør her historien bag sådan en kamp, og af dette eksempel, der desværre ikke er enestående i klubben, kan nogle måske lære at sende afbud rettidigt – ikke alene af hensyn til de kammerater, der kommer, hensynet, man skylder sin klub, men også i allerhøjeste grad det hensyn, man skylder den klub, man skal møde. Men lad os nu tage denne week-end (4.-5. juni).

Satte hold tirsdag aften som sædvanlig – hele spilleudvalget samlet – ingen afbud.

Hele spilleudvalget igen samlet torsdag aften – 1 afbud – en lille revidering af holdene – ellers en fredelig aften og ikke flere afbud. Fredag aften 3 afbud – konferere med det øvrige spilleudvalg – revidering af holdene – alt under kontrol.

Lørdag middag: Malmberg i telefonen – 5 afbud – hos Orby 5 afbud og hos mig selv 2 afbud – fuld aktivitet hos alle; planer, som nogle kan have haft med familien, laves om, for farmand skal ud at spille fodbold om søndagen i stedet for lørdag, og heldigvis er der friske fyre, der tager det med et smil, når vi kommer og henter dem, – eller som nogle spillere, der får kontrabesked tre-fire gange uden at pibe.

Klokken er blevet 20 lørdag aften, vi ringer sammen for sidste gang den dag – checker det hele af – alle hold intakte plus reserver, men så er alle, der ikke lige går med stok, blevet kontaktet.

Søndag morgen kl. 7.45 er undertegnede på FREM for at spille mod Hvidovre – det er dejligt vejr, solen skinner, græsset er grønt, men vi er kun tre spillere på det tidspunkt –

men hvad, det er jo tidligt søndag morgen, så det går jo nok. Så ringer telefonen – det er løgn, tænker jeg, ikke et afbud nu. Men det var et afbud. Klokken bliver 8, og nu er vi 5 mand, og der er jo lang tid, til vi skal spille, selv om der står på kortet, at man skal møde *mindst* et kvarter før kampen. Så ringer telefonen igen – jeg tager den ikke. Men så lyder Malmbergs blide røst: Ib, der er en, der vil tale med dig. – Det var endnu et afbud. En af spillerne på holdet kender telefonnummer på en spiller, vi ikke har kunnet få fat på – får ham hentet ud af sengen og siger til ham: Kom med det samme, du skal spille på „FREM“ om 10 minutter! – Han kom desværre for sent sammen med andre på det hold. Faktum: 7 mand på banen – og efter et kvarter ved stillingen 1-1 afblæsning og nul mere kamp – samt det for klubben så deprimerende resultat – *tabt uden kamp*.

Men trængslerne var endnu ikke forbi. Vort KS I-hold skulle spille på B. 93 kl. 10 – 11 mand plus reserve var tilsagt, men fra kampen om morgenen på „FREM“ måtte der sendes 1 mand i vogn til B. 93 – ellers kunne vort KS I-hold ikke være blevet fuldtalligt. Årsag: blev væk uden afbud. Jamen for f. . . . , tag nogle andre, siger de, der har forstand på sligt. Vi kan kun svare: Det er også det, vi gør.

Dette er ikke overdrevet på nogen som helst måde, og som jeg har sagt før, det er desværre ikke en én gangsforestilling. Og er der alligevel nogle, der ikke tror på det, kan jeg kun give dem et råd: Kom ind i spilleudvalget.

Så gør for fremtiden din klub og dine kammerater den tjeneste at melde afbud *i god tid*, og afbud kan sendes til

Ib Henriksen	30 65 19
Henning Orby	39 76 47
Ole Schmidt	58 42 98
Leif Knudsen	Eva 2896 y

og *kun* når der ikke svares på disse numre til „FREM“: VA 1317 og 1331.

Ib Henriksen.

Boldklubben FREM

Stiftet 1886

Adr.: Julius Andersensvej 3, SV.

Kontortid: 13-17 (lørdag undt.)

Postgirokonto: 65388

Telefoner:

Kontoret Valby 1331

Opsynsmanden Valby 1331

Medlemmerne 30 04 02

Carl Olsen

Slagtermester

VESTERBROGADE 128 . CE 2636

Spis CARLS medister,

saftig hakkebøf

eller extra mør bøf

Pinsetur til Nakskov

1. junior har i pinsen været i Nakskov og deltaget i en international turnering, hvor 4 tyske og 4 danske hold deltog.

Holdene var inddelt i to puljer på hver 4. Turneringen strakte sig over to dage, således at man på første-dagen fandt frem til placeringen i de to puljer.

Vores kampe i pulje I var mod Mielkendorm, S.V. Rickling og Nakskov.

Kampen mod Mielkendorf endte 0-0, efter at vi havde haft det meste af spillet, men vi er jo vant til at have spillet uden at kunne score. Næste kamp var mod Rickling, der ikke var lige så gode som Mielkendorf, så vi vandt en nem sejr på 3-0. Sidste kamp var mod Nakskov, og da vi på det tidspunkt havde lige mange point, var udfaldet af denne kamp afgørende for, hvem af os der skulle i finalen næste dag. Kampen endte 1-1, men da vi havde den bedste målaverage, kom vi i finalen.

Finalen var mod Frem Saksøbing og uden tvivl turneringens bedste kamp. Resultatet blev 3-0 til os.

Efter kampen blev præmierne uddelt. 1. præmie var en flot vase, og endvidere blev der uddelt en præmie til det bedste tekniske hold. Denne

præmie blev også tildelt os – sikkert på grund af vores spil i finalen.

Til sidst vil vi rette en tak til Nakskov Boldklub og især til Nis Petersen, fordi vi måtte deltage i det helt igennem fuldendte arrangement.

Preben Christiansen.

Vi bringer en

EFTERLYSNING

Sidste nummer af Medlemsbladet indeholdt en opfordring til medlemmer, såvel aktive som passive, med medlemskab på 25 år og derover om at sende deres data til Medlemsbladets redaktion. Nogle har telefoneret, og en hel del har skrevet – vel alt i alt ca. 35-40 medlemmer. Men der må være mange flere, og derfor gentager vi opfordringen i dette nummer.

Selvfølgelig er man nysgerrig, og mange har spurgt, hvorfor man ville have deres data, men det kan ikke på nuværende tidspunkt røbes. Jeg talte forleden med vor inkassator Fenger, og han fortalte, at mange havde henvendt sig til ham og spurgt om, hvad meningen var. Han kunne ikke give nogen besked, men kun henvise til Medlemsbladets redaktion. Hvad der undrede var dette, at nogle havde udtalt, at kunne de ikke få at vide, hvad det drejede sig om, ville de ikke melde sig. Til dem vil jeg gerne sige, at det kan de roligt gøre – og helst så snart som muligt. Det er ikke noget, der gør ondt, og jeg håber efter denne ny opfordring at modtage en masse breve.

Red.

FREMs drenge og ynglinge i semifinalen

Efter en række virkelig gode kampe har „FREM“s drenge og ynglinge som de eneste i Valby og på Vesterbro kvalificeret sig til semifinalen i KBU's pokalturnering for ungdomshold.

Kampene finder sted den 17. august (ynglinge) og den 24. august (drenge), men lodtrækningen vil først finde sted lige efter sommerferien, og det siger sig selv, at den vil i Boldklubben „FREM“ blive fulgt med den allerstørste interesse.

Hos drengene er pokalen evigt vandrende og vundet flest gange af „FREM“ – ialt 6 gange. Sidste gang i 1960-61. Der er sandelig noget at leve op til for 1. drenge. De andre deltagere i semifinalen er B. 1903, Fremad Amager og B. 93.

Holdopstillingen i de fleste kampe har været: Niels Petersen, John Martinussen, Lars Larsen, Werner Petersen, Flemming Larsen (på skolelandsholdet), Arne Werge, Palle Ravn, Sten Larsen, Flemming Christensen, Freddy Larsson (på skolelandsholdet) og Jan Kikkenborg.

Resultater: FREM-Folehaven uden kamp – og derefter 3 udekampe: Tårnby-FREM 1-7, Hellas-FREM 1-3, Rødovre-FREM 2-4.

For ynglinge gælder det, at pokalen skal vindes 5 gange for at blive en klubs ejendom, og her har FREM's ynglinge sammen med KB flest aktier, nemlig 2 hver. Det var i 1958 og 1959, og på dette hold var at finde

næsten hele FREM's nuværende 1. divisions hold.

FREM's ynglinge i kampene har været følgende: Curley Nielsen (ynglingelandsholdet), John Hansen, Allans søn Birger, Henrik Poulsen, Ole Sørensen, Palle Stegler, Ole Edeling, Ole Mørck, Henning Hansen, Leif Printzlou, hvoraf de 4 sidstnævnte også har spillet på ynglingelandsholdet.

Resultater: Tårnby-FREM 1-4, FREM-Bispebjerg 15-0, Brønshøj-FREM 0-7.

Foruden FREM's ynglinge er Gentofte-Vangede, KB og B. 93 i semifinalen.

Iøvrigt gælder det for både drenge og ynglinge, at begge i vinter har vundet indendørs-mesterskabet i Hørsholm-Hallen samt i Valby-Hallen. Endvidere har FREM's ynglinge her i foråret vundet KB's jubilæums-turnering og flere andre turneringer i ind- og udland.

Til slut ønsker Boldklubben FREM alle forældre og drenge en rigtig god sommerferie og på gensyn lige efter sommerferien.

Gert Jarlkov.

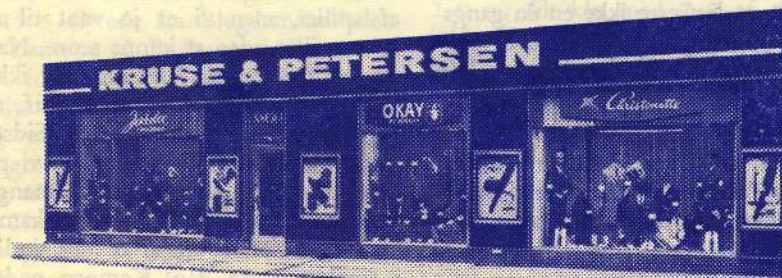
Ring og få tilbud hos:

KRØLL'S turisttrafik

Sct. Hansgades passage 1
København N.

DAG og NAT
Nora 7714-9208

Leverandør til FREM

Kruse & Petersen

Gasværksvej 19-21 — Telefon 21 27 41
Østerbro afd. Parklin, Østerbrogade 98 - TR 2742

Stort udvalg i herrekonfektion samt skræderi

Fisk - Import - Export - Kommission

TELEFON: MINERVA *4906
FISKETORVET - KØBENHAVN V

DEN INTERNATIONALE UNGDOMSTURNERING

i Rotterdam

Med indbydelse gennem D.B.U. rejste vort 1. ynglinge plus 3 seniores, Finn Boje, Kjeld Hansen og Jan Erdmann onsdag den 18. maj med Rotterdam som mål. Vi skulle deltage i et ungdomsstævne for spillere mellem 18-20 år arrangeret af den kendte hollandske klub Feijenoord. I stævnet deltog følgende 10 klubber: Feijenoord, Racing Club Leeds United, Sparta, Go Ahead, Arsenal, A.D.O., Ajax, Werder Bremen og „FREM“ – en smuk buket – nogle af de største navne i europæisk fodbold.

Vi gik friske og veloplagte til sagen med den baggrund, at vi kort forinden havde mødt Werder Bremen, Sparta, A.D.O. og Ajax og vundet turneringen i Bocholt. Her var dog tale om rene ynglingehold, men vi mente, at selv om grænsen var sat op til 20 år, kunne disse hold vel ikke ændres meget. Men vi fik hurtigt revideret vore begreber, det var kun få ynglingspillere fra Bocholt, vi så.

For at give et indtryk af atmosfæren i Rotterdam skal jeg give et par enkelte dataer om Feijenoord. Klubben må være blandt Europas største – med sine 26.000 passive medlemmer, der betaler et årligt kontingent af kr. 120, som så til gengæld har en fast siddeplads (overdækket) til alle hjemmekampe på klubbens eget stadion, der kan rumme 65.000 tilskuere. Gennemsnittet til Feijenoords kampe i 1965 var 46.000. Mon nogen anden klub når op på disse tal, selv de engelske storhold og Read Madrid må vist melde pas.

Feijenoord består af en amatør og en professionel afdeling. Amatørdelingen har nøjagtig som „FREM“ 28 turneringshold, der økonomisk må klare sig selv, så det er dyrt at spille fodbold i Holland. Den professionelle afdeling består af ca. 25 spillere, heraf er 19 seniores, 6 ungdomsspillere, der alle er så dygtige, at de af og til spiller på divisionsholdet. Spillerne lønnes på det nærmeste som i tysk fodbold, dog også under bordet for de bedste.

Om stævnet og hele arrangementet er kun godt at sige, 150 private indkvarteringer siger lidt om vilje og evne til at gå i gang med de helt

store opgaver, som klappede perfekt. Nu skal det nævnes, at ungdomslederen, der var en slags forretningsfører, var lønnet og havde som nærmeste hjælpere 6 ledere, der igen fordelte opgaverne til en kreds af medlemmer, som tog sig af detaljerne, – det gjaldt både det praktiske og det sportslige.

Vi kom til Rotterdam torsdag morgen – om ikke friske, så havde de fleste dog sovet nogle timer i liggevognen, og vi skulle spille vor første kamp kl. 20 i lys mod Arsenal, som var kommet til Rotterdam onsdag aften og således fået normal nattesøvn. Arsenal kom med friske laurbær efter sejr i den engelske cupturnering for ungdomsspillere (18-20 år). Vi fik en forsmag, idet Leeds United spillede før os og fejede Racing Club ud af banen med 4-0, efter at have vist et dejligt hurtigt og teknisk godt spil på den regnvåde bane. Der var lidt nerver på, og Arsenal scorede efter 5 minutter, så det første kvarter foregik med ryggen mod muren. Curlei fik lejlighed til at vise sine evner. Efter pausen begyndte vi at få lidt facon over spillet og havde om ikke kæmpechancer så dog muligheder for at score. Midt i halvlegen fik vi udlignet, efter at Søren Stegler var blevet fejlet væk med en herre-takling på straffesparksgrænsen. Søren tog hurtigt sparket, inden der blev dækket op, og Ole Edeling var så snedig at dække målmanden, med det resultat at bolden strøg i mål mellem hænderne på målmanden, der samtidig fik et blidt skub af Edelling. Kunne vi nu blot klare uafgjort, Arsenal spillede strålende fra fløj til fløj, men havde ikke held til at score, og så blev det os, der fik det helt store tilbud, efter en fiks dribletur på den våde bane burde Ole Edeling have scoret, men han ville være helt sikker og tog en dribling til med det resultat, at den engelske back tacklede Ole og bold ud af banen, og kort efter fløjtede dommeren kampen af. Det viste sig senere, at hvis vi havde fået begge point, var vi kommet i finalen i stedet for Arsenal. Vi havde bestemt ære af kampen, og vore aktier blev vurderet højt blandt de øvrige klubber. Næste kamp var mod „Ajax“, som vi havde besejret

i finalen i Bocholt 14 dage forinden, men det var på et par undtagelser nær et helt andet hold, så det blev 0-0 efter en jævn kamp.

Kamp nummer 3 var mod Werder Bremen; her blev det også 0-0 i en kamp, vi burde have vundet. Nu blev det meget spændende, for de andre hold slog hinanden med resultat, at hvis vi slog A.D.O. søndag formiddag med 2-0, var vi i finalen; men det skulle gå helt anderledes. De professionelle hold, der var udstyret med en bedre fysik og træningstilstand, rendte os over ende. Efter at være jævnbyrdig med vore modstandere i de 3 første kampe, meldte trætheden sig hos os, og vi måtte se os besejret af A.D.O. med 2-0, hvilket var fuldt fortjent. Havde vi mødt A.D.O. de to første dage, var vi aldrig gået ned med 2-0. Nu meldte der sig helt andre problemer, vi var røget ned i den sidste halvdel og skulle skyde straffespark mod Werder Bremen om retten til at spille om 7. og 8. pladsen. Werder skød først – 5 mand, og Curlei klarede flot de 2, så vi skulle blot score 4. Det blev til 5 flotte mål, så nu kunne vi ikke blive nummer 10 (det blev Werder Bremen).

Den sidste kamp mod Sparta tabte vi så stort som 3-0 – helt unødvendigt. Forsvaret, der havde spillet meget stærkt med Finn Bøje og Jan Erdmann og Curlei i de fire kampe, tog lidt let på tingene med det resultat, at Sparta nærmest fik 2 mål forærende, og da angrebet nøjedes med et par skud på træværket og et par store afbrændere, blev resultatet et nederlag på 3-0.

Der er ingen tvivl om, at resultaterne i de sidste kampe skyldtes den før omtalte træthed. Det er mit indtryk, at alle deltagerne gennem kampene og hele stævnet fik en del erfaring med hjem. Et stævne på højeste plan – tempo, fysik og teknik på en helt anden måde, end vi kender i dansk ungdomsfodbold. Ikke fordi vi skal ligge på maven for professionel fodbold, men vi kan bestemt lære lidt om taktik ved opdækning, og hvad der kræves af hver spiller, hvis man skal udnytte de fordele, spillerne besidder. Mon ikke alle kommer hjem beriget med den erfaring, som var rejsens mål.

Moss.

- og så husker vi at
støtte annoncørerne!

1. ynglinges rejse til Bochholt -

1-1 i den ordinære kamp og nu omspil. Segnefærdige af træthed blev vi igen sendt ud på banen for at finde en afgørelse i finalekampen mod Ajax - det hold, som sidste år havde slået os i slutkampen, og som vi nu havde svoret hævn over. Banen, der var som en stegepande i den bagende sol, spændingen - ja, bare tanken om endnu en halv times spil var som et mareridt for os. Og bedre blev det ikke, da vi så, at Ajax havde byttet en trætt spiller ud med en frisk. Om det var dette sidste, der gjorde os endnu mere opsat på at vinde, eller ej, er det umuligt at udtale sig om, men det er et faktum, at vi i den sidste nådesløse halve time kæmpede endnu mere indædt, end vi havde gjort, selv da vi i den ordinære kamp var kommet bagud med 0-1. Og resultatet ... Ja, som de fleste vel allerede ved, lykkedes det os at vinde omkampen med 2-0 og dermed finalen med 3-1. Det var en dyrekøbt sejr, hvilket krampeanfald og tendenser til hedeslag hos flere af spillerne vidner om; men til gengæld kunne vi være så meget mere glade for den, og da vor anfører fik overrakt sejrpris, var finalen glemt for sine dårlige sider.

Kampen vil først og fremmest blive husket for den fortættede spænding, der herskede under den, men også for det tempo, der blev holdt i den ulidelige varme, og det relativt gode spil, der blev vist af begge hold.

Efter kampen fik vi den største

anerkendelse for vort spil, noget amatørhold kan få, da de professionelle Ajax-spillere overstrømmende hjerteligt lykønskede os med sejren, og da vi senere hørte, at en professionel træner over for en kollega havde ytret ønske om at købe hele vort hold, kan det nok være, at humøret var højt.

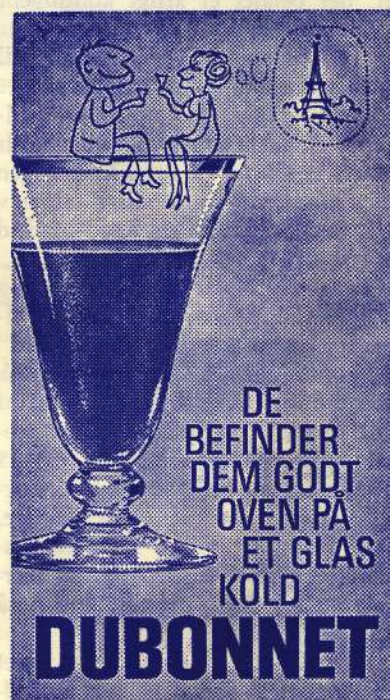
Dette om finalen. Men før den havde det været alt andet end kedeligt. Allerede torsdag den 28. april forlod vi København (stævnet blev afviklet 30. april-1. maj), og efter en lang nats rejse og et kort ophold i Münster nåede vi vort bestemmelsessted fredag formiddag. I lighed med sidste år blev vi budt velkommen af det dejligste forår og repræsentanter fra I.F.C. Bochholt.

Det blev et hjerteligt gensyn med de utroligt gæstfrie og flinke mennesker fra I.F.C. Bochholt. Efter at have budt os velkommen begav vi os hen til klubhuset „Gasthaus Matschke“, hvor vi blev opvartet med kaffe og vand'er. Resten af formiddagen tilbragte vi i byen. Da vi havde spist til middag, kørte en stor turistbus op foran døren, og næste punkt på dagsordenen var en udflugt til omegnens seværdigheder: udover det særegne landskab, en kolossal hængebro over Rhinen, som året før havde været under opførelse og nu stod færdig - et virkeligt imponerende bygningsværk. Et par nabobyer blev ligeledes beset, hvorefter vi sent på eftermiddagen vendte tilbage til Bochholt, hvor vi stiftede bekendtskab med baner af

betydelig bedre kvalitet end vor nok så „berømte“ Idrætsparken. Da vi var vendt tilbage til klubhuset, blev vi præsenteret for vore kvarterværter. For nogle blev det et rart gensyn, mens det for andre blev til et nyt bekendtskab; men ens for alle var det, at man straks følte sig blandt de bedste venner, man kunne ønske sig.

Vor første kamp lørdag var også stævnets første. Efter indmarch og åbningstaler på Olympia Stadion spillede vi mod TURU fra Düsseldorf, som vi besejrede med 3-0. I den følgende kamp vandt ADO Den Haag over I.F.C. Bochholt med 2-1. Vor anden kamp var mod I.F.C. Bochholt, „vore værter“. Før kampen blev der naturligvis „gasset“ godt, og begge hold var vist hver især enige om, at netop de skulle i hvert fald ikke tabe den kamp. Hvem, der „skræppede“ højst den aften, kan enhver frit gisne om, når jeg fortæller, at kampen endte med en sejr til os på 4-0.

Allerede klokken 10 søndag formiddag skulle vi spille vores sidste puljekamp. Modstanderen var denne

Frankrigs berømte og uforlignelige Apéritif. Smag, buket og farve fremhæves i store glas.

Reparationsarbejde - Tapetopsætning

Absolut første klasses malerarbejde udføres såvel i private hjem som i butiks- og kontorlokaler samt for industrien

Poul Stegler Malermester

Forlang tilbud Rosenholms Allé 29 . Telefon VALby 8287

gang ADO Den Haag, som vi blot behøvede at få uafgjort med for at sikre os en part i finalekampen. Skønt hollænderne kendte flere „fiduser“, end der nogen sinde er givet hjemmel for, lykkedes det at sikre os en plads i finalen, thi resultatet af kampen blev en 3-1 sejr. Da slutkampen skulle afvikles samme eftermiddag, blev der givet ordre til „almen afslappelse“, hvorved den nærliggende minigolfbane kom en vogue. Efter spisningen, der foregik i Røde Kors' telte, vendte vi tilbage til stadion for at gøre os klar til mødet med Ajax.

Senere, da sejren var bragt i hus, og vi havde fået pokalerne, blev der kysset og krammet, sunget og råbt hurra, og i et sandt triumftog gik det tilbage til omklædningsrummet, hvor vi langt om længe fik det bad, vi mere end noget andet trængte til. Resultatet var over al forventning, og naturligvis skulle det fejres, så efter at have spist drog vi „hærgende“ ud i byen, hvor vi tilbragte en uforglemmelig aften – for tyskerne.

Som det desværre altid er tilfældet på sådanne ture, måtte vi rejse hjem allerede den følgende dag. En masse af de venner, vi havde fået under vort ophold, var mødt op for at tage afsked, men da heldigvis kun for en kort tid, for allerede i juli måned kommer de på genvisit heroppe.

På hjemturen var den interessante by og dens indbyggere et naturligt objekt for vor samtale – og hvilket objekt. I den ultramoderne by, som er blevet genopbygget efter den anden verdenskrig, fandtes, hvor man mindst ventede det, reminiscenser fra den romerske stil, fra gotikken og især fra renæssancen, men selvfølgelig var der også nyere stilarter repræsenteret. Selvfølgelig havde også en særlig karakter. Mens den til daglig arbejdede med vanlig germansk grundighed og fornuft, kunne man være sikker på, at alle i løbet af søndagen valfartede til deres katolske kirker, som således kom til at virke på os som en anakronisme. At man på samme tid kan gå fuldt ind for naturvidenskab og den overtro, der uvægerlig

forekommer i enhver religion, synes utænkelig, men altså ...

Mandag aften rullede vi ind på Hovedbanegården, og efter at have overbragt Diemer, Reimer og Cecil vor tak, som også skal bringes her, og fru Kjeld Cecil vor særlig hjertelige tak for godt og hyggeligt rejse-selskab, drog enhver til sit.

Laur.

Lidt fra V.M.

Trods lange artikler med udførlig reportage i aviserne hver eneste dag vover vi os alligevel frem her i medlemsbladet med et par bemærkninger.

Ganske vist har vi kun fulgt de kampe, der er sendt i TV, og det er jo begrænset, hvad man kan få ud af det. Af det vi har set, har der været både positive og negative ting – ting man har kunnet glæde sig over og ting som man helst havde været foruden.

Lad os tage det positive først: Kampen mellem Brasilien og Ungarn, der var en fodboldoplevelse vi alt for sjældent har lejlighed til at overvære – ganske vist forekom der også i denne kamp grove forseelser, men alt det dejlige spil, der af begge hold blev vist i denne kamp, fik en til at glemme dette.

Dernæst det negative – der er flere ting, der springer i øjnene – først de meget grove eftertænklinger uden hensyn til modstandernes liv og lemmer – en farlig og dygtig modstander skal med alle midler sættes ud af spillet – mon ikke det er de meget store pengepræmier, der er skyld i dette. Dernæst det meget defensive spil, som flere af holdene praktiserer, – jeg tænker her i første række på Uruguay, der i kampen mod England viste en form for fodbold, der i løbet af kort tid ville affolke tribunerne. Italien havde også noget af dette henholdende spil der minder lidt om håndbold – nå, de nåede jo også at sætte sig selv uden for på denne måde. Og dommerne – de er et kapitel for sig – strenge masker

og løftede pegefingre er det højeste, de har kunnet svinge sig op til – ikke et eneste mandfolk, der har kunnet sætte sig i respekt og sætte tingene på deres rette plads.

Nu har mange af vore drenge og unge mennesker sikkert overværet disse udskejelser – de tager jo ved lære de unge og forhåbentlig fæster de sig mest ved de positive ting – det skulle jo nødigt være de negative ting, der vandt indpas på danske fodboldbaner – nå, så længe der ikke er penge med i spillet, beholder vi nok vor gode og sunde mentalitet.

Hvis andre skulle have en anden mening om disse ting, håber vi i næste nummer at kunne bringe mere om dette emne.

PLØK.

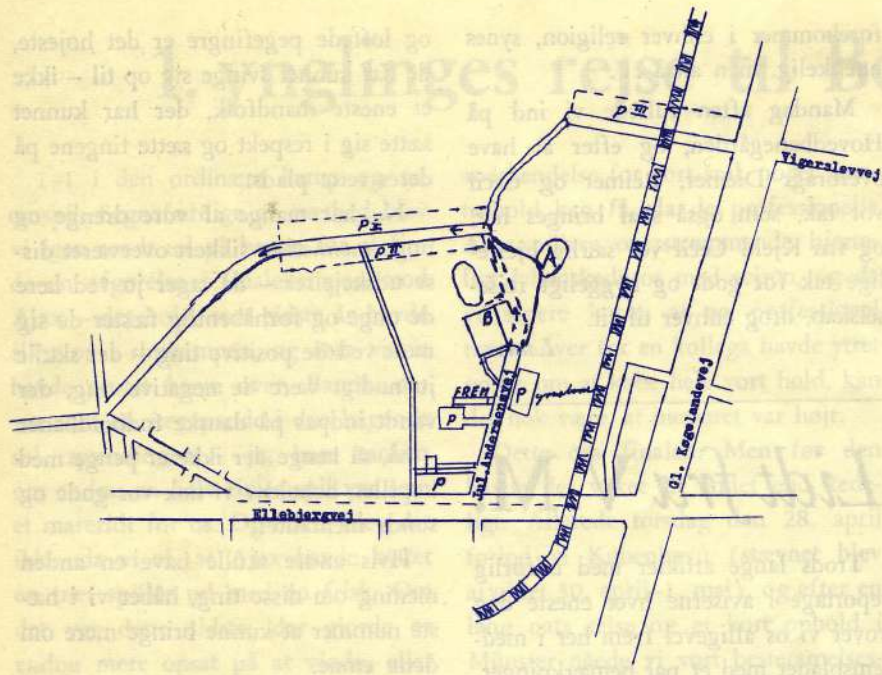

Lige i Centrum

**HOTEL
KONG FREDERIK**

Vester Voldgade 25-27 - København V
(01) CE 5902 - Telegram: Frederikshotel

Jeg ved ikke om det er det rette sted at fremsætte dette forslag, men da Valby Idrætspark skulde være aflastningsbane for Københavns Idrætspark, mener jeg at vi i FREM har en interesse for at banen bliver bragt i orden så hurtig som mulig.

Ved min lille tegning kan man se: Vejen A bør føres igennem til parken, så kan man lede trafikken fra parkeringspladsen ved grusbanen denne vej, og derved undgå trafikprop ved Ellebjergvej.

Hvis man udvider parkeringspladserne P I, II og III — samt en ny indgang til stadion ved B, så skulle det ikke volde store kvaler at få afviklet trafikken til og fra kampene.

Forslaget håber jeg kommer for øre ved de rette myndigheder, så vi så snart som muligt kan få en aflastningsbane.

Ole Christiansen
(jyde)

Omkring fødselsdagen.

Klubbens 80 års fødselsdag gik stille af uden større festivitas. For dog at markere dagen havde bestyrelsen inviteret indehaverne af klubbens guldnål til en lille sammenkomst.

Desværre var det ikke dem alle der så sig i stand til at efterkomme indbydelsen, men de der var mødt frem tilbragte sammen med bestyrelsen et par fornøjelige timer, hvor mange kære minder blev genopfrisket og krydret med små morsomme detaljer og jeg tror, at kunne sige, at alle var glade for igen at kunne samles og sludre.

Jo, det var en fornøjelig sammenkomst.

K.B.U.'s sølvnål

Foruden guldnålindehaverne havde bestyrelsen inviteret K.B.U.'s næstformand Børge Pockendahl fra K.B., der havde fået overdraget det hverv på Unionens vegne at hædre Leif

Knudsen med Unionens sølvnål. Vi kan vist alle tilslutte os at Leif fortjener denne hædersbevisning for sit mangeårige og trofaste arbejde for boldklubben „FREM“.

Frem's guldnål

Der var mere i posen endnu — for manden overrakte på bestyrelsens vegne klubbens største hædersbevisning — guldnålen — til vort mangeårige medlem Georg Hansen.

I en smuk tale nævnte formanden de store tjenester Georg i årenes løb havde ydet Frem og udtalte, at klubben endnu i mange år måtte nyde godt af Georg Hansens arbejdskraft og indsigt.

Som sædvanlig var en del medlemmer mødt op ude på Frem for at ønske tillykke og tilbringe nogle timer sammen med gamle og unge kammerater — det er jo efterhånden blevet tradition for mange, at man på denne dag mødes og hædrer vor gamle forening.

PM.

Forsikringer
skal man ha'
i BALTICA
tal med *Ole Christiansen*
(jyde)
Eskildsgade 10
telefon
31 09 89 - GO 9014

BRYGGENS JERNHANDEL
K. V. Nielsen-Røjkammer
Kalvebod Brygge 45
Byen 4868
Gl. jern og metal,
brugte maskiner samt hele fabriksanlæg til nedrivning købes.
Brugsjern sælges.
Byen 4868
Medlem af Boldklubben FREM

Bent Hanssons
Autolakering
Gl. Køgevej 75
Telefon 30 72 90
1. classes arbejde
Forlang tilbud
★

Medlemsbladets Redaktion: Poul Mertins (ansvarlig overfor presseloven), Frejsgade 1, København N., ÆGir 5108.
Aflleveret til postvæsenet den 28. juli 1966.